

med Hensyn til de Spørgsmaal, som foreligger under Nr. 14 b og Nr. 15. Man har nemlig meent, at der nu var al god Grund til efterhaanden og gradviis at komme bort fra det noget vidtgaaende Understøttelses-system, som tidligere ved flere Leiligheder er blevet fulgt, og man har derfor for det Første indstillet, at de Bestillingsmænd, der kun i kortere Tid, og navnlig i et Tidsrum af under 10 Aar, have staaet i Statens Tjeneste, ikke burde have en Understøttelse, der varede i en Række af Aar, men at der kun ved deres Afgang gives dem en Affindelsessum, der vilde sætte dem istand til at faae deres Underhold i den vanffelige Tid, indtil de kunne finde et andet Erhverv. Udvalget er derfor enigt om, at der kun bør gives disse Bestillingsmænd en passende Sum een Gang for alle, og dens Størrelse vil, naar Forslaget under Nr. 14 b. vedtages, og naar det tilsvarende Forslag, som vil blive stillet paa Tillægsbevillingsforslaget, ogsaa bliver vedtaget, komme til at udgjøre $\frac{3}{4}$ af Vedkommendes aarlige Løn, som altsaa udbetales dem eengang for alle. Dernæst har man meent, at naar en pensioneret Embedsmand, der faaer et nyt Embede, maa finde sig i, at der skeer et Afdrag i hans Pension efter Reglen i Pensionslovens § 9, hvilken Regel ogsaa er optagen i det Udkast til den nye Pensionslov, som foreligger Rigsdagen, maa det Samme være Tilfældet med Bestillingsmænd, og herpaa gaaer Forslaget under Nr. 15 ud. — Forslaget under Nr. 16 angaaer et lille Beløb, som er foreslaaet anvendt til Lønning af en Politiasistent i en Jurisdiction under Randers Amt. Den ærede Minister har havt god Tøie til i Henhold til Bestemmelserne i den nye Lønningslov for Retsbetjente at forelægge Rigsdagen Spørgsmaalet, om man vil yde et saadant Tilskud, efterat Embedet er gaaet over til at blive lønnet med fast Løn. Men Udvalget har meent, at der maa kræves ganske særegne Grunde for at give et saadant Tilskud til Udvillingen af Politivæsenet i en enkelt Jurisdiction, og at saadanne Grunde formeentlig ikke vare tilstede her. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 17, som i alt Bæsentligt kun angaaer et Poste-

ningsspørgsmaal, skal jeg henvise til Betænkningen, og lige saa lidt skal jeg gaae ind paa Forslaget under Nr. 18, der kun angaaer en reen Redaction. — Forslaget under Nr. 19 er stillet af et Mindretal; men jeg anseer det for rigtigt allerede nu at udvikle, hvorfor Fleertallet ikke har kunnet tiltræde det. Forsaavidt dette Forslag gaaer ud paa, at i Finantsloven under § 20 skulle de Summer optages, som medgaae til Administrationen af Overformynderiet, kan det ikke være Meningen, at Rigsdagen skulle have nogen Indflydelse paa disse Summers Størrelse. Det kan nemlig fornøstgiivis ikke være Mindretallets Mening at ville handle imod en aldeles tydelig og klar Lov, som for to Aar siden er udkommen, nemlig Loven af 26de Mai 1868, som med Hensyn til den nye Overformynderi-afdeling siger, at Administrationsudgifterne skulle bestemmes ved et af Kongen approberet Regulativ, og indtil et saadant kan træde i Kraft, af Justitsministeriet, og som endvidere med Hensyn til den københavnske Afdeling siger, at det skal have sit Forblivende ved de Regler, der findes i Bekjendtgørelsen af 31te December 1857, hvilken ligeledes henviser disse Spørgsmaal til administrativ Afgjørelse. Men naar det saaledes er klart, at Rigsdagen ikke efter den foreliggende Lovgivning kan have nogen Indflydelse paa Størrelsen af disse Summer, maa jeg tilstaae, at jeg ikke rigtig veed, hvorfor man vil fylde Finantsloven med dem. Forsaavidt dette Forslag dernæst har en anden og ulige vigtigere Bestemmelse, den nemlig, som indeholdes i sidste Linte af Forslaget, hvor efter Overformynderiets Regnskab skal optages paa Statsregnskabet og altsaa blive Gjenstand for Statsrevisionens Behandling, er det jo klart, at dette er motiveret derved, at Statskassen under visse Betingelser har paataget sig en Garanti for de Umyndiges Midler. Forslaget gaaer altsaa ud paa, at det af Hensyn dertil skulde være undergivet Bevillingsmyndighedens Tilsyn, hvorledes denne store Formue paa over 30 Millioner administreres. Jeg skal i denne Henseende minde om, at dengang Loven af 26de Mai 1868 forelaa her i Thinget, blev det med stor Styrke gjort gjældende, at den saakaldte daglige Revision,